

תפלת מנחה

וידבר יְיָ אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ כַּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכִנּוּ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ. וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ. וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם: וְרַחֲצוּ אֶהָרָו וּבְנֵי וּבְנֵי מִמֶּנּוּ אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מַיִם וְלֹא יָמָתוּ. אוֹ בְּגָשְׁתֶּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֵת. לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיְיָ: וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ. וְהִיְתָה לָהֶם חֻק עוֹלָם. לוֹ וּלְזָרְעוֹ לְדוֹרֹתָם:

יהי רצון מלפניך יְיָ אֵלֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ וְשִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַּן הַתְּמִיד שְׂיִכַּפֵּר בְּעַדְנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֶבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ, כְּאָמֹר:

וידבר יְיָ אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם. אֶת קָרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחָחִי. תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם. זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיְיָ. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים. שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תְּמִיד: אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר. וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׂנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם: וְעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֶלֶת לְמִנְחָהּ. בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רַבִּיעֵת הַהַיּוֹן: עֹלֹת תְּמִיד תַּעֲשֶׂה בָהֶר סִינִי. לְרִיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַיְיָ: וְנִסְכּוֹ רַבִּיעֵת הַהַיּוֹן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד. בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּדֶף נִסְדָּף שֶׁכֶר לַיְיָ: וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׂנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם. כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסָכוּ תַעֲשֶׂה. אִשָּׁה רִיחַ נִיחָח לַיְיָ:

ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יְיָ. וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: יהי רצון מלפניך, יְיָ אֵלֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהֵא אֲמִירָה זוֹ חֲשׂוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ הַקָּרְבָּנִי קָרְבַּן הַתְּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וּבְמִקְוָמוֹ וְכִהְלַכְתּוּ:

אתה הוא יְיָ אֵלֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קִטְרֵת הַסַּמִּים בְּזֶמַן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הִזָּה קִיָּם. כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאְךָ כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

ויאמר יְיָ אֵל מֹשֶׁה, קַח לָךְ סַמִּים נְטוּף וּשְׁחַלֵּת וְחַלְבֵּנָה סַמִּים וּלְבָנָה זָכָה. בַּד בָּבַד יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קִטְרֵת, רִיחַ מַעֲשֶׂה רִיחַ. מְמַלַּח טְהוֹר קֹדֶשׁ: וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הַדֶּק, וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֶי הַעֲדוֹת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה לָךְ שָׁמָּה. קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר, וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהָרָו קִטְרֵת סַמִּים בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנְּרוֹת יְקִטִירָנָה: וּבְהַעֲלֹת אֶהָרָו אֶת הַנְּרוֹת בֵּין הָעֶרְבָיִם יְקִטִירָנָה קִטְרֵת תְּמִיד לְפָנֶי יְיָ לְדֹרֹתֶיכֶם:

תנו רבנן פטוים הקטרת כיצד שלש מאות וששים ושמונה מניס היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנן ימות החמה. מנה לכל יום. פרס בשחרית ופרס בין הערבים. ושלשה מניס יתרים שמהם מכניס כהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים. ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים. ושוחקן יפה יפה כדי שתהא דקה מן הדקה: ואחד עשר סמנים היו בה. ואלו הן (יש נוהגים למנות באצבעות) אהצרי בוהצפרן גהחלבנה דוהלבונה, משקל שבעים שבעים מנה. המר ווקציעה זשבלת נרד חוכרכם, משקל ששה עשר ששה עשר מנה. טהקשט שנים עשר. יוקלופה שלשה. יאוקנמון תשעה. בורית כרשינה תשעה קבין. יין קפריסין, סאין תלתא וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין, מביא חמר חורן עתיק. מלח סדומית רובע (הקב), מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר אף כפת הירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. ברית כרשינה ששפין בה את הצפרן כדי שתהא נאה. יין קפריסין ששורין בו את הצפרן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד: תנא. רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר. הדק היטב היטב הדק. מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו: אמר רבי יהודה, זה הפלל. אם כמדדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה: תנא. בר קפרא אומר. אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין: ועוד תני בר קפרא, אלו היה נותן בה קורטוב של

דָּבַשׁ אֵין אָדָם יְכוּל לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דָּבֶשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה, כִּי כָל שָׂאֵר וְכָל דָּבֶשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִי-וְהָ:

ג"פ - וְהָ צִבְּוֹת עֲמֵנוּ, מִשְׁגָּב לָנוּ אֶל־י יַעֲקֹב, סֵלָה: ג"פּוּ וְהָ צִבְּוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטַח בָּךְ: ג"פּוּ וְהָ, הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאָנוּ: אֵתָה סֵתֵר לִי מִצָּר תִּצְרָנִי, רְנִי פֶלֶט תִּסּוּבְּנִי. סֵלָה: וְעַרְבָה לִי-וְהָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וְכַשְׁנִים קִדְמוֹנוֹיוֹת:

אָנָּה, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תִּתִּיר צְרוּרָה: קִבֵּל רֵנַת עַמְךָ, שְׁגִבְנוּ, טְהַרְנוּ, נוֹרָא: נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יְחֻדְךָ כְּבַבְתָּ שְׁמַרְם: בְּרַכְס, טְהַרְס, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תִּמְיֵד גְּמָלְס: חֲסִיו, קְדוּשׁ, בְּרוּב טוֹבְךָ נִהַל עֲדָתְךָ: יְחִיד גְּאָה, לַעֲמֹךְ פְּנָה, זוֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ: שׁוֹעֲתָנוּ קִבֵּל, וּשְׁמַע צַעֲקוֹתָנוּ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֵד:

אֲשֶׁר־י יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יִהְלֹךְ סֵלָה: אֲשֶׁר־י הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ. אֲשֶׁר־י הָעָם שֶׁיְיָ וְהָ אֱלֹהֵיו: תִּהְלַח לְדוֹד. אַרְוִמְךָ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ. וְאַבְרָכָה שְׁמֹךְ לְעוֹלָם וָעֵד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ. וְאַהֲלֵלָה שְׁמֹךְ לְעוֹלָם וָעֵד: גְּדוּל יְיָ וְהָ וּמְהַלֵּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ. וּגְבוּרָתְךָ יִגִּידוּ: הַדָּר כְּבוֹד הוֹדְךָ. וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֵזוֹ נוֹרָאוֹתֶיךָ לֹא אֶמְרוּ. וּגְדֻלַּתְךָ אֲסַפְּרָנָה: זָכַר רַב טוֹבְךָ יִבְיַעוּ. וְצְדָקָתְךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ. אַרְךָ אַפִּים וּגְדֻלַּת חֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכָל. וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּךָ: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ לֹא אֶמְרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ. וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. וּמִמְשַׁלְתְךָ בְּכָל דּוֹר וָדָר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנְּפִלִים. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֵת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֵת יְדְךָ. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: צְדִיק יְיָ בְּכָל דְרָכָיו. וְחֲסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוּב יְיָ לְכָל קִרְאָיו. לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמַת: רִצּוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה. וְאַתָּה שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֵת כָּל אֲהַבָיו. וְאַתָּה כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְלַת יְיָ וְהָ יִדְבֵר פִּי. וַיִּבְרַךְ כָּל בְּשָׂר שֵׁם קְדֻשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֵד: וְאַנְחָנוּ נִבְרַךְ הַ מַעֲתָה וָעֵד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמָהּ רַבָּא. אִמֵּן בְּעֲלֵמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב. וְאַמְרוּ אִמֵּן: יְהֵא שְׁמָהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵם וּלְעַלְמֵי עֲלָמָא: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלֵּל שְׁמָהּ דְקִדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָא מוֹ כָּל (בְּעַשִׁייתָ לְעֵלָא לְעֵלָא מְכַל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא דְאִמְרוּ בְּעֲלֵמָא. וְאַמְרוּ אִמֵּן:

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא. הָבוּ גְדֻלַּל לֵאלֹהֵינוּ: אֲנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלַתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאַל־י אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבָרְהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאַל־י יַעֲקֹב. הַ לְהַגְדוֹל הַגְּבוּר וְהַנוֹרָא לְעֵלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכָּל. וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בְּעַשִׁייתָ - זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מְלַךְ חַפְץ בְּחַיִּים. וְכַתְּבָנוּ בְּסִפְרֵי חַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהֵי חַיִּים:

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְגוֹן אֲבָרְהָם:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם, אֲנִי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בְּחוֹרֵף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמֵים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לְךָ. מְלַךְ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה:

בעשיית - מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים :

ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יְיָ, מחיה המתים :

נקדש את שמך בעולם, כשם שמקדישים אותו בשמי מרום, בכתוב על יד נביאך. וקרא זה אל זה ואמר : קו"ח קדוש. קדוש. קדוש יְיָ צבֹת. מלא כל הארץ כבודו : חזן לעמתם ברוך לאמרו : קו"ח ברוך כבוד יְיָ ממקומו : חזן ובדברי קדשך פתוב לאמר : קו"ח ימלך יְיָ לעולם, אל־יך ציון לדר ודר. הללויה :

חזן לדור ודור נגיד גדלך. ולנצח נצחים קדשתך נקדיש. ושבחך אל־ינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד. כי ל מלך גדול וקדוש אתה : ברוך אתה יְיָ. הֵל (בש"ת המלך) הקדוש : אתה חונן וכו' אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללך סלה. ברוך אתה יְיָ. הֵל (בעשיית : המלך) הקדוש :

אתה חונן לאדם דעת. ומלמד לאנוש בינה : חננו מאתך דעה בינה והשכל : ברוך אתה יְיָ, חונן הדעת :

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבונו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יְיָ, הרוצה בתשובה :

סלח לנו אבינו, כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו. כי מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יְיָ, חננו המרבה לסלח :

ראה בעינינו. וריבה ריבנו. ונאלנו מהרה למען שמך. כי גואל חזק אתה. ברוך אתה יְיָ, גואל ישראל :

בתענית צבור אומר הש"ץ עננו כאן עננו, יְיָ, עננו, ביום צום תעניתנו, כי בצרה גדולה אנחנו. אל תפן אל רשענו. ואל תסתור פניך ממנו. ואל תתעלם מתחנתנו. היה נא קרוב לשועתנו. יהי נא חסדך לנחמנו. טרם נקרא אליך עננו. כדבר שנאמר. והיה טרם יקראו ואני אענה. עוד הם מדברים ואני אשמע : כי אתה יְיָ העונה בעת צרה. פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה : ברוך אתה יְיָ. העונה בעת צרה :

רפאנו, יְיָ, ונרפא. הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה. והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו. * כי ל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יְיָ. רופא חולי עמו ישראל :

הרוצה להתפלל בעד החולה יאמר כאן תחנה זו : *יהי רצון מלפניך יְיָ אל־י ואל־י אבותי. שתשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים. רפואת הנפש ורפואת הגוף (פב"פ) בתוך שאר חולי ישראל : כי אל וכו' :

ברך עלינו, יְיָ אל־ינו, את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה. ותולבקי בצרכה. בחורף טל ומטר לברכה] על פני האדמה, ושבוענו מטובה. וברך שנתנו כשנים הטובות : ברוך אתה יְיָ, מברך השנים :

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא נס לקבץ גליותינו. וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ : ברוך אתה יְיָ, מקבץ נדחי עמו ישראל :

השיבה שופטינו כְּבָרָא שׁוֹנָה. וְיִוְעָצִינוּ כְּבִתְחִלָּה. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאֲנָחָה. וּמִלֶּךְ עָלֵינוּ מִהֲרָה אֲתָה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֵסֶד וּבְרַחֲמִים. וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מִלֶּךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. (בעשיית: המלך המשפט):

וּלְמַלְשֵׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה. וְכָל הַרְשָׁעָה כָּרְגַע תֵּאבֵד. וְכָל אוֹיְבֶךָ מִהֲרָה יִכָּרֵת. וְהַזְדִּים מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשָּׁבֵר וְתִמְגַּר וְתִכְנִיעַ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע זָדִים:

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים. וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל פְּלִיטַת סוּפְרֵיהֶם. וְעַל גְּרֵי הַצְּדִק וְעָלֵינוּ. יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת. וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נִבוֹשׁ כִּי בָדַד בְּטַחְנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצְּדִיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב. וְתִשְׁכַּן בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקִרְוֵב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם. וְכִסֵּא דָוִד מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכְוֵן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֵת צִמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תִצְמִיחַ. וְקִרְנוֹ תִרוֹם בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינֵנוּ כָּל הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מְצַמִּיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלַתֵנוּ. כִּי לְ שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה. וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְכֵנוּ. רִיקָם אֵל תִּשְׁיִבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה:

עֲנֵנוּ, יְיָ, עֲנֵנוּ, בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בָצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אֵל תִּפְן אֵל רִשְׁעֵנוּ. וְאֵל תִּסְתֵּר פְּנֶיךָ מִמֶּנּוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנוּנֵנוּ. הֲיִה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ. יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנוּ. טָרָם נִקְרָא אֱלֹהִים עֲנֵנוּ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. וְהִיָּה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה. עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֶ: כִּי אַתָּה יְיָ הַעוֹנֶה בְּעַת צָרָה. פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ וְכוּי

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבַתַּפְלָתָם. וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם. בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן. וְתִהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיִבּוֹא וְיִגִּיעַ. וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע. וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵינוּ וּפְקוּדוֹתֵנוּ וְזְכוֹרֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ. וְזְכוֹרֵנוּ מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ. וְזְכוֹרֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁךְ. וְזְכוֹרֵנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְפָנֶיךָ. לְפִלִיטָה לְטוֹבָה. לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ בְּחוּהַמִּפְחַג הַמִּצּוֹת בְּחוּהַמִּסְחַג הַסְּכּוֹת הַזֶּה. זְכַרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקוּדוֹתֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וּרַחֲמִים חוּס וְחִנּוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהִים עֲנִינֵנוּ. כִּי לְ מִלְּךָ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הַמְחַזֵּר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֲתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיִּינוּ. מְגוֹן יְשׁוּעָה אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר: נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נְשִׁמּוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נְסִיף שְׂבָבֵל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נְפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָבֵל עֵת. עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים: הַטוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִמוּ חֶסֶדְךָ. מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:	מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֲתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיִּינוּ. מְגוֹן יְשׁוּעָה אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר: נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נְשִׁמּוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נְסִיף שְׂבָבֵל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נְפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָבֵל עֵת. עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים: הַטוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִמוּ חֶסֶדְךָ. מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:
--	--

על הנסים ועל הפרקו ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים
ההם בזמן הזה :

בפורים - בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה.
כשעמד עליהם המן הרשע. בקש להשמיד
להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן
טף ונשים ביום אחד. בשלשה עשר לחדש
שנים עשר. הוא חדש אדר. ושללם לבו:
ואתה ברחמיך הרבים. הפרת את עצתו.
וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו
בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ :

לחנוכה - בימי מתתיהו בן יוחנן כהן
גדוהשמונאי ובניו. כשעמדה מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך
ולהעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיך
הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את
ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם.
מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד
מעטים. וטמאים ביד טהורים. ורשעים ביד
צדיקים. וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית
שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל
עשית תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה:
ואחר כך באו בניך לדביר ביתך. ופנו את
היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות
בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנכה אלו.
להודות ולהלל לשמך הגדול :

ועל כלם ותברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד :

בעשיית וכתב לחיים טובים כל בני בריתך :

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת. הַ ל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יְיָ.
הטוב שמך ולך נאה להודות :

לש"ץ בת"צ: אֱלֹהֵינו ואלֵי אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה
עבדך. האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך. כאמור: בברכה יְיָ וישמך: יאר יְיָ
פניו אליך ויחנך: ישא יְיָ פניו אליך וישם לך שלום :

הקהל - אדיר במרום שוכן בגבורה אתה שלום ושמך שלום. יהי רצון שתשים עלינו ועל כל
עמך בית ישראל. חיים וברכה למשמרת שלום :

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך :

למנחה בתענית ציבור שים שלום טובה וברכה. חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך.
ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יְיָ אֱלֹהֵינו תורת חיים ואהבת
חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל
שעה בשלומך.

בעשיית בספר חיים. ברכה ושלום. ופרנסה טובה. נזכר ונכתב לפניך. אנחנו וכל עמך בית
ישראל. לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יְיָ. המברך את עמו ישראל בשלום :

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יְיָ צורי וגואלי :

אֶל־י. נָצַר לְשׁוֹנֵי מֵרַע וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדִּם. וְנִפְשֵׁי כְּעֹפֵר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ. וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחְשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יִמְיָנְךָ וְעַנְנֵי: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְיָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בַּעֲשִׂיית הַשְׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׂכִינָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֲלֻקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נֶעֱבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעֲרָבָה לִיְיָה מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

בַּעֲשִׂיית וּבַת"צ אֹמְרִים אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. אֵין לָנוּ מְלָךְ אֲלָא אַתָּה: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. בְּרַךְ (בַּעֲשִׂיית: חֲדָשׁ) עָלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. בְּטַל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. בְּטַל מַחְשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. כִּלְהָ כָּל צָר וּמִשְׁטִין מַעֲלֵינוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. סָתַם פִּיּוֹת מִשְׁטִינֵינוּ וּמִקְטָרִיגָנוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. כִּלְהָ דְבַר וְחָרָב וְרָעַב וּשְׂבִי וּמִשְׁחִית וְעוֹן וּשְׂמֵד מִבְּנֵי בְרִיתְךָ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. מִנַּע מִגְּפָה מִנְחַלְתְךָ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. סִלַּח וּמַחַל לְכָל עוֹנוֹתֵינוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. מַחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאוֹתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. מַחֵק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׁטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. הַחֲזִירָנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחוֹלֵי עַמְךָ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. קִרַּע. רַעֲגוּר דִּינָנוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. זְכַרְנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:

לַתַּעֲנִית צָבוּר: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. זְכַרְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. זְכַרְנוּ לְגְאוּלָּה וּישׁוּעָה: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. זְכַרְנוּ לְפְרִנְסָה וְכִלְכָּלָה: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. זְכַרְנוּ לְזִכְיוֹת: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. זְכַרְנוּ לְסִלְיָחָה וּמַחִילָה:

לַעֲשֵׂר יְמֵי תַשׁוּבָה: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. כְּתַבְנוּ בְּסִפְר חַיִּים טוֹבִים: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. כְּתַבְנוּ בְּסִפְר גְאוּלָּה וּישׁוּעָה: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. כְּתַבְנוּ בְּסִפְר פְרִנְסָה וְכִלְכָּלָה: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. כְּתַבְנוּ בְּסִפְר זִכְיוֹת: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. כְּתַבְנוּ בְּסִפְר סִלְיָחָה וּמַחִילָה:

אֲבִינוּ. מִלְכֵנוּ הַצָּמַח לָנוּ ישׁוּעָה בְּקִרְוּב: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. הָרַם קָרוֹן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. הָרַם קָרוֹן מְשִׁיחֶךָ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. מִלֵּא יְדִינוּ מִבְּרַחוֹתֶיךָ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. מִלֵּא אֶסְמִינוּ שְׁבַע: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. שְׁמַע קוֹלְנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. פֶּתַח שַׁעֲרֵי שְׁמַיִם לַתְּפִלָּתֵנוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. זְכוּר כִּי עֹפֵר אֲנַחְנוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. נָא אֵל תִּשְׁיִבְנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. תְּהֵא הַשַּׁעֲה הַזֹּאת שַׁעַת רַחֲמִים וְעַת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. חַמּוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפְנוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קִדְשֶׁךָ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחוּדְךָ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. נִקּוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּד: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן אִם לֹא לְמַעַנָנוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עָלֵינוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. חֲנֵנוּ וְעַנְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וְיֵאמֶר דָּוִד אֵל גָּד. צַר לִי מְאֹד, נִפְלָה נָא בְּיָד יְיָה כִּי רַבִּים רַחֲמָיו, וּבְיָד אָדָם אֵל אִפְלָה:

רַחוּם וְחַנוּן חֲטָאֵתִי לְפָנֶיךָ. יְיָה מְלֵא רַחֲמִים. רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תְּחִנוּנֵי: יְיָה אֵל בְּאִפְךָ תּוֹכִיחֵנִי. וְאֵל בְּחַמְתְךָ תִּנְסָרֵנִי: חֲנֵנִי יְיָה. כִּי אִמְלַל אֲנִי. רְפָאֵנִי יְיָה. כִּי נִבְהַלּוּ עֲצָמַי: וְנַפְשִׁי נִבְהַלָּה מְאֹד. וְאַתָּה יְיָה עַד מָתַי: שׁוּבָה יְיָה. חֲלָצָה נַפְשִׁי. הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסֶדְךָ: כִּי אֵין בְּמִוֹת זָכְרְךָ. בְּשִׂאוֹל מִי יוּדָה לָךְ: יִגְעַתִּי בְּאִנְחָתִי. אֲשַׁחָה בְּכָל לַיְלָה מִטְתִּי. בְּדַמְעָתִי עֲרָשִׁי אִמְסָה: עֲשֵׂה

מכַּעַס עֵינַי. עֲתָקָה בְּכָל צוּרְרֵי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פְּעֻלֵי אֲוֹן. כִּי שָׁמַע יְיָ קוֹל בְּכַיִּי: שָׁמַע יְיָ וְהִתְחַנְּתִי. יְיָ הַתְּפִלָּתִי יִקַּח: יִבְשׂוּ וַיִּבְהָלוּ מֵאֵד כָּל אֵיבֵי. יִשְׁבוּ וַיִּבְשׂוּ רַגְעַ:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמֹר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל. וְאַל יֵאבֵד יִשְׂרָאֵל. הָאוֹמְרִים: שָׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד. שְׁמֹר שְׂאֲרֵית עִם אֶחָד. וְאַל יֵאבֵד גּוֹי אֶחָד. הַמִּיַּחְדִּים שְׁמֹד יְיָ אֵל־יְנוּ יְיָ וְהָאֶחָד:

שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ. שְׁמֹר שְׂאֲרֵית עִם קְדוֹשׁ. וְאַל יֵאבֵד גּוֹי קְדוֹשׁ. הַמְּשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלְשׁ קְדוֹשׁוֹת לְקְדוֹשׁ:

מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵס בְּתַחֲנוּנִים. הַתְּרַצָּה וְהַתְּפַיֵס לְדוֹר עֲנִי. כִּי אֵין עוֹזֵר: אָבִינוּ מַלְכֵנוּ. חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ. כִּי אֵין בְּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדַע מַה נַּעֲשֶׂה. כִּי עָלִיד עֵינֵינוּ: זָכַר רַחֲמִיד יְיָ וְחֶסֶדִיד. כִּי מַעֲלָם הַמָּה: יְהִי חֶסֶדִיד יְיָ וְהַעֲלֵנוּ. כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: אֵל תִּזְכָּר לָנוּ עוֹנוֹת רַאשׁוֹנִים. מַהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמִיד. כִּי דַלּוֹנוּ מֵאֵד: חֲנֻנוּ יְיָ חֲנֵנוּ. כִּי רַב שְׁבַעֵנוּ בּוֹז: בְּרַגְזָ רַחֵם תִּזְכָּר כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ. זָכוֹר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ: עֲזָרְנוּ אֵל־י יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֹד. וְהַצִּילְנוּ וְכַפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹד:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אֲמֵן בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיד מַלְכוּתָהּ. בְּחֵיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאֲמָרוּ אָמֵן: יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ: וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקַדְשָׁא. בְּרִידָה הוּא. אֲמֵן לְעֵלָא מִן כָּל (בְּעַשִׂיית וְלְעֵלָא מִכָּל) בְּרַחֲמֵי וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא דְּאֲמִירָן בְּעֵלְמָא. וְאֲמָרוּ אָמֵן: תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קְדָם אָבוּהוֹן דִּי בְּשַׁמַּיָּא, וְאֲמָרוּ אָמֵן: יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים וְעֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאֲמָרוּ אָמֵן: עוֹשֵׂה שְׁלוֹם (בְּעַשִׂיית הַשְּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל. לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרַאשִׁית. שְׁלֹא עֲשֵׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא שְׁמַנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שָׁם חֲלַקְנוּ כְּהֵם וְגוֹרְלָנוּ כְּכָל הַמוֹנִם: שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְלָרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֵל־ל לֹא יוֹשִׁיעַ: וְאַנְחֵנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֲרֶץ. וּמוֹשֵׁב יְקָרוּ בְּשַׁמַּיִם מִמַּעַל. וְשֹׁכֵנֵת עִזוּ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֵל־יְנוּ אֵין עוֹד. אָמַת מַלְכֵנוּ. אָפֶס זוֹלָתוֹ. כְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ. וְיִדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבָבְךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֵל־יִם בְּשַׁמַּיִם מִמַּעַל וְעַל הָאֲרֶץ מִתַּחַת. אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְיָ אֵל־יְנוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֲרַת עֲזָד. לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאֲרֶץ. וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִכְרְתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁי. וְכָל בְּנֵי בִשָּׁר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֲרֶץ. יִכְרִיו וְיִדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרָד. תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֵל־יְנוּ יִכְרְעוּ וְיִפְלוּ. וְלִכְבוֹד שְׁמֹד יִקָּר יִתְנוּ. וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֵד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלָךְ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכַבוֹד. כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ. יְיָ וְיִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֵד: וְנִאֶמֶר. וְהִיא יְיָ לְמַלְךְ עַל כָּל הָאֲרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: ק"י

אֵל תִּירָא מִפְּחַד פְּתָאם וּמִשְׂאֵת רִשְׁעִים כִּי תִבָּא: עֲצוּ עֲצָה וְתִפְר. דְּבָרוּ דְּבַר וְלֹא יִקוּם. כִּי עִמָּנוּ ל: וְעַד זִקְנָה אָנִי הוּא. וְעַד שִׁיבָה אָנִי אֶסְבֵּל. אָנִי עֲשִׂיתִי וְאָנִי אֶשָּׂא וְאָנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֹט: